

derved hele Næringslivet, i Særdeleshed Fiskeriet, og som ved at fremskaffe gunstigere Forhold for dette sidste tillige kan bidrage til, at det drives paa Maader, der medfører mindre Fare for Menneskeliv, end hidtil har været Tilfældet. At en saadan Enighed er til Stede indenfor Udvalget, er et Bevis for, at den foreliggende Sag af alle uden Hensyn til Partistilling betragtes som almen vigtig og særdeles betydningsfuld.

Det har ingenlunde været nogen let Opgave, der har foreligget for alle dem, der nu i flere Aar har beskæftiget sig med denne Sag i større eller mindre Grad, kortere eller længere Tid, nemlig de sagkyndige, Statsmyndighederne, saavel paa Færøerne som hernede, Lagtinget, de interesserede kommunale Myndigheder og nu til sidst Folketingsudvalget. Opgaven har bestaaet i at undersøge, dels hvilke Forbedringer af Vej- og Havneforhold der kunde anses for at være særlig ønskelige indenfor en overskuelig Fremtid, at klarlægge det Maal, som man burde arbejde henimod for at hidføre en Forbedring af Samfærdselsforholdene, og dels, hvad man kunde og burde iværksætte i Løbet af et vist; noget kortere Aaremaal, alt under Hensyn til, hvad der maatte kunne ofres til dette Formaal, saavel fra Statens Side som fra de lokalt interesserede. Af særlig Betydning maatte det være at afveje, hvor man skulde tage fat, og hvorledes de forskellige Anlæg skulde være. Ved Samvirken mellem de forskellige gode Kræfter er man nu naaet saa vidt, at der i alt væsentligt er opnaaet Enighed mellem de lokale Myndigheder — Lagtinget og de kommunale Styrelser —, Regeringen og Folketingsudvalget, og jeg haaber, at vi, inden Behandlingen her i Tinget slutter, skal blive fuldstændig enige.

Det, der nu foreligger, er, at dette høje Ting skal tage Stilling til denne Sag. Som enhver kan tænke sig, har Meningerne paa Færøerne været delte under Sagens Behandling, men Anskuelserne har efterhaanden bøjet sig mod hverandre, og i fuld Forstaaelse af Sagens almene Betydning naaede man i Lagtingets Samling 1912 saa vidt, at Lagtingets Beslutning i Sagen blev taget med Enstemmighed og det til Trods for, at der forelaa mange modstridende Interesser. Det ledende Hensyn var at finde en fremkommelig Vej til Sagens Løsning. Det samme Hensyn har jeg holdt mig for Øje under Udvalgsbehandlingen — idet jeg har været paa det rene med, at jeg ikke paa ethvert

Punkt kunde opnaa at faa alt efter Ønske —, og heri har jeg fundet Støtte hos de øvrige Medlemmer af Udvalget. Det er lykkedes foreløbig at samle et Flertal paa 9 Medlemmer om en Indstilling, og jeg haaber, at denne vil finde Tilslutning hos den højtærede Minister og hos det høje Ting.

Udvalget har holdt mange Møder og har ved Undersøgelsen af det betydelige Materiale, som foreligger, og som er fremskaffet til Dels paa Udvalgets Foranledning, samt ved Forhandlinger med de sagkyndige søgt at klarlægge sig Sagen. Forhandlingerne har for en stor Del drejet sig om Anlægget ved Thorshavn, hvilket allerede kan forklares derved, at dette Anlæg er ret omfattende og temmelig kostbart. Efter Regeringens Forslag skulde Havnen bestaa af en Dækmole og en Anlægsmole. Flertallet finder, at det udtrykkelig bør fastsættes i Loven, at Dækmolen skal bygges først, og at man ikke bør tage endelig Beslutning angaaende Anlægskajen, dennes Opførelse, Beliggenhed og Opførelsesmaade, før man har erhvervet sig fornøden Erfaring angaaende Dækmolens Virkning. Aarsagen hertil er, at man mener ikke forud at kunne danne sig et sikkert Skøn om, hvorledes Dækmolen vil virke, og navnlig, om det valgte Sted for Anlægskajen er det rigtigste. Hertil sigter Ændringsforslag Nr. 2, stillet af et Flertal.

Flertallet foreslaar derhos i Ændringsforslag Nr. 1, at Summen til Thors-havnsanlægget skal forhøjes med 69,000 Kr., hvoraf Staten altsaa betaler de 4 Femtede. Denne Forhøjelse tænkes anvendt til saakaldte Kørkajer. Disse skal benyttes dels til at sætte Anlægskajen i Forbindelse med mere centralt beliggende Dele af Byen og dels som Anlægskajer. Jeg skal bemærke, at det formentlig af Hensyn til denne Ændring er nødvendigt at give Ændringsforslag Nr. 2 en kort Tilføjelse, men det kan jo ske endnu.

Som nævnt ved første Behandling forelaa der nogle Punkter, med Hensyn til hvilke der ikke var fuld Klarhed. Angaaende disse Punkter har der været ført Forhandlinger saavel indenfor Udvalget og af dette med den højtærede Minister som i Lagtinget paa Foranledning af Udvalget, idet Lagtinget, der lægger overordentlig stor Vægt paa denne Sag, har foretaget det helt usædvanlige Skridt at holde en ekstraordinær Samling i indeværende Vinter.

Det ene Punkt angaar § 6, 1ste Stykke, hvori det er bestemt, at Amts-